Idun räknar nu minst 50,000 läsarinnor och är spridd inom Sverige, Norge, Danmark, Finland, England, Frankrike, Holland, Ryssland och Amerika.

N:r 27. Fredagen den 6 juli 1888. 1:sta årg.

Byrå: *8 Sturegatan 8* (ingång från Humlegårdsg. 19) **Annonspris:** 25 öre pr petitrad (= 10 stafvelser).

Tidningen kostar **endast 1 krona för qvartalet.** postarvodet inberäknadt. Ingen lösnummerförsäljning!

Redaktör och utgifvare: **FRITHIOF HELLBERG.** Träffas å byrån kl. 9—10 och 4—5. Allm. Telef. 61 47.

Utgifningstid: hvarje helgfri fredag. Sista numret i hvarje månad innehåller en **fullständig mode- o. mönstertidning.**

Prenumeration sker: I landsorten: å postanstalterna. I Stockholm: hos redaktionen, å Stadspostens hufvudkontor, i de större boklådorna samt å tidningskontoren.

Hvad rätt du tänkt, hvad du i kärlek vill,
hvad skönt du drömt kan ej af tiden härjas,
det är en skörd, som undan honom bergas,
ty den hör evighetens rike till.

Viktor Rydberg.

Glöm ej bort de brandskadade i Sundsvall och Umeå! Bidrag mottagas med tacksamhet under adress: Red. af Idun, Stockholm, och öfversändas genast.

A propos kalla bad.

Nu då vi ändtligen kunna med fog känna oss berättigade att tro på sommarens tillvaro här uppe i höga norden, börjar hvar och en så smått att fundera på de kalla baden och naturligtvis äfven Ni, mina nådiga damer.

Det är med en viss liten angenäm rysning, som I tänken derpå, »lidt nervepirrende» som danskarne säga, och så, mina damer, besöken I så och så många butiker, för att efter mogna och långvariga öfverläggningar lösa den vigtiga frågan och slutligen till stor lättnad för de stackars enerverade kommisserne utvälja er en kokett baddrägt och dito mössa.

Med en suck af belåtenhet profven I om qvällen framför er spegel det nya uppköpet. Resultatet är fullkomligt tillfredsställande, ty badtricoten sitter, som vore den gjuten på er smidiga gestalt; den lilla käcka vaxduks-jockeymössan kläder er förträffligt; med ett ord: vous êtes charmantes!

Och hvilken skada att det på sin höjd blifver Lysekil, Marstrand o. s. v. som skola besökas.

Jag tänkte på Dieppe, Trouville, Ostende, Scheweningen, der alla — — nej, jag tiger!

Så är nu det vigtigaste undangjordt och en vacker, solbelyst dag går ni, min nådiga, in i badkabyssen för att byta om toalett och för att efter några minuter göra er förtjusande apparition synlig på bryggan utanför er dörr! Ja, hitintills har allt gått med den berömdaste jemnhet och det största lugn, men se nu kommer det svåra ögonblicket.

Ni nalkas med modiga steg trappan, som direkt skall föra er ned uti det våta elementet, men ack! redan vid första trappsteget börjar er beslutsamma min gifva vika och en något ängslig blick framskymtar ur edra ögon.

Hm! Det är må hända bara inbillning, ty de närmast efterföljande stegen öfverskridas med ett hjeltemod, värdt en bättre sak.

Men se nu inträder en paus, usch en hemsk paus!

Hu! hu! usch!

Det gäller att förhala tiden och med denna lofvärda afsigt börjar ni efterse hvad verkan ert visade hjeltemod haft på de andra nådiga damerna, som bevittna denna lilla scen. De modigare eller mera beslutsamma, i sina urblekta fjorårs badkostymer, hafva, utan hänsyn till krusade hårluggar och dylikt, redan begifvit sig hufvudstupa eller utan vidare ceremonier i vattnet och simma eller plaska förnöjda omkring. Men hos dem, som kunna hänföras till eder vidt omfattande kategori, min nådiga, ser man ett visst medlidande blandadt med nyfikenhet framskymta. Och var säker, att de tvifvelsutan skola till punkt och pricka förfara på alldeles samma sätt som ni. —

Nåja, nu står ni der fortfarande på näst sista trappsteget. Med en rörelse starkt påminnande om en katt, som vill skydda sina söta små tassar för väta, sticker ni foten för sigtigt ned i vattnet, för att ögonblickligen med ett litet jemrande skrik draga den upp, och bedyrar nu att vattnet är horribelt kallt och att badgumman bedragit er alldeles gement, då hon förklarade temperaturen vara 18 à 19 grader.

Ja så besinnar ni er ånyo ett ögonblick och så stickes den andra foten också ned med precis samma verkan och påföljd. Nu vandrar ni uppför trappan igen och förklarar att ingenting i verlden skall förmå er att bada i dag, emedan vattnet verkligen är gräsligt kallt och att ni ej tåler det, och att ni finner det ruskigt o. s. v.

Efter detta heroiska handlingssätt intages en solig och behaglig plats på bassängbryggan. Men äfven uti detta paradis smyger ormen sig in och detta ljufva, »far niente» afbrytes snart af en högst obehaglig kylig förnimmelse, ty att den tunna baddrägten i längden ej skyddar tillräckligt mot luftens inverkan känna vi ju alla. När så dertill kommer en liten känsla af dåligt samvete och blygsel öfver den hastiga reträtten uppför trappan, börjar min nådigas angenäma plats att blifva mindre afundsvärd.

Beslut och handling äro ju ett, åtminstone hos några individer af det menskliga slägtet och följden är att ni verkligen efter återupprepade tåspetsdoppningar och ett halft dussin, oartikulerade små nödrop slutligen befinner er bland de »svalkande vågorna.»

Och nu mina damer, en fråga!

Huru kan det komma sig att just de, som hisna mest för att gå i vattnet, i regeln äro de, som i det längsta qvardröja i badet?

Är det den menskliga motsägelseandan, som äfven här vid lag gör sig gällande, eller hvad är det?

Mina nådiga damer; det är så skadligt att för länge dröja i vattnet, lika skadligt som att endast iklädd badkostym dröja för länge *innan* man kommer i badet.

Hoppen eller gån beslutsamt ned i vattnet och simmen eller förblifven deruti allra högst 10 minuter, så undviken i derigenom bortdomnade fötter och händer, skroflig hud på edra sammetslena armar och edra korallröda läppar och marmorhvita näsor skola ej antaga en oestetisk kulör.

I skolen då komma från badet, ej såsom arma små, förfrusna foglar utan som ljufva, daggbestänkta rosor, uppfriskade och färdiga till nya strider och — nya segrar.

Dolly Roon.

Tidningen utkommer i hufvudstaden hvarje helgfri fredag och kostar för ett qvartal endast 1 krona, postarvodet inberäknadt. — Sista numret i **IDUN** månaden meddelar en fullständig mode- och mönstertidning. — Uppgif å närmaste postanstalt namn och adress samt erlägg en krona, så er-

På Haga.

Tyst ligger qvällen öfver Hagaparken,
en tånfull juniqväll med häggens ånga,
med doft från lönnarne och doft från marken.
De lätta skuggorna bli dubbelt långa;
en stillsam bris, som lyfter sig från ängen,
ger lungan luft och vaggar björkens hängen.

Jag från mitt sällskap omärkt smög att svärma
en stund allena, medan dagen sommar;
jag genombäfvas af naturens värma,
och öfverretad nerv hypnotiskt domnar,
och trötta tankar, vana att gå villa,
få hvila en sekund och drömma stilla.

Känn — under foten, öm af gatans stenar,
elastiskt gungar mossans däfna matta;
emot mig sträcka träden sina grenar
likt vänlig hand, tillreds att min få fatta.
En trast med sång fördrifver sommarvakan,
och från en fjerran fura svarar makan.

Emellan mörka stammar ser jag glimma
aristokratiskt snöhvit paviljongen,
der en gång fordom under nattens timma
vid Gustafs hof ljöd veka Bellmanssången
till lutans spunna sträng. — Nu blott i sanden
Brunnsvikens våg berättar det för stranden...

* * *

Då, plötsligt, prasslar det bland skumma dungar
af lätta steg, dem mina öron känna;
ett blodrödt parasoll på afstånd gungar,
fast ej sen länge solens strålar bränna.
Hörs så en röst, som fogelns qvitter härmar:
»jag tror, min herre, att ni går och svärmar.»

Och Tea — det var hon — med handen hotar,
och hennes vackra läppar le och banna:
»seså, min herre, för er flykt ni sotar,
och genast uppå fläcken skall ni stanna.
Är det ett sätt att sina vänner svika!
Nu är jag sänd att er förnuft predika.»

Förnuft predika! Jo, hon var den rätta,
när nu först riktigt löpte det sin färde;
den saken, den får Tea sjelf berätta,
om än för henne minnet eger värde,
den första kyssens minne, jag fick taga
en stilla, tånfull juniqväll på Haga.

Johan Nordling.

På resande fot.

Vi befinna oss verkligen för närvarande i — reskoffertens stjernbild. Börds- och börsaristokratien torde redan hafva till största delen begifvit sig bort. Teatermenniskorna packa sina kappsäckar för att begifva sig ut på en turné — så vida de ej redan äro ute och »gasta». En kort tid ännu och — Stockholm är bortrest.

Från år till år öker sig de reslystnas och resandes antal. Engelsmannen reser, emedan han menar att verlden tillhör honom och han måste inspektera den; fransmannen reser för att roa sig och för att konversera vid *table d'hôten;* ryssen reser för att göra paralleller — och svensken för att kunna säga: Då jag var i — —

Nå ja. Undantag finnas!

Låt oss nu se till *huru* man reser. Kan hända kunna vi då också enas om, huru man bör resa.

I stort sällskap eller åtmistone flera personer! Nej, det måste undvikas. Det gamla ordspråket: Så många hufvud, så många sinnen — skall man då allt för ofta erinras om. Man måste visa sig hänsynsfull och så en vacker dag är tiden förbi, som var anslagen till resan. Du finner då, att resans behållning af njutning och vederqvickelse ej står i rimligt förhållande till hänförelsen före afresan och till sjelfva färdens strapatser.

Hvilken vagnklass skola vi välja? — *Tredje* naturligtvis, den är billigast, Ja, det är ju aktningsvärdt att vilja spara, men stundom är billigt lika med dyrt. Om man reser i andra klass, kan man följa med kurir- och snälltåg. Det kan alltid vara värdt att beräkna, huru mycket man derigenom kan spara in på hotellräkningarne. Och sedan böra vi ock gå till råds med oss sjelfva om vår kroppskonstitution och vårt lynne förmår uppskatta njutningen af en dagsresa i en skakande tredje klassens vagn.

Och nu — min herre! Har du din resplan färdig, så tillåt mig en samvetsfråga — en kardinalfråga vid företagandet af en resa:

Tager du din fru med?

Har du ej kommit till rätta med svaret ännu, så låt mig gifva dig ett godt råd.

Om hon ej är förvand, om hon fröjdar sig åt vacker natur och vackra menniskoverk, om hon är en ganska god fotvandrerska, om hon kan skratta ansigte mot ansigte med en förregnad hatt, om hon kan vara tidigt uppe om morgnarne, om hon höjer din njutning genom sin förtjusning och sin glädje — tag henne då med. Gör hon deremot anspråk på ensamma kupéer på hvarje jernväg, det bästa rummet på hvarje hotell och hedersplatsen vid hvarje middagsbord, är hon trött om morgonen, icke hungrig om middagen och gnatig om qvällen; vill hon taga med tre koffertar på en fjorton dagars resa; fordrar hon, att du skall sörja för att en ko ej är en ko; vill hon köpa allt hvad hon ser och ej se hvad du visar henne: — låt henne då bli hemma. Vill hon ändå fara, så låt henne göra det och — blif du hemma.

Och om ni, min nådiga, tillåter mig gifva er ett råd med på resan, så är det: Sätt ej er mans goda lynne på ett hårdt prof, derigenom att ni belastar honom med hattaskar, buketter, paketer och allt möjligt kram. Ni hindrar honom från mången njutning just genom den uppmärksamhet han måste skänka all sin ballast. Och ännu en sak! Då ni blifvit en smula husvarm i jernbankupén, då får ni ej erinra er tusen saker, som ni menar er hafva glömt bort, — om alla dörrar blifvit ordentligt stängda, om Anna ej glömmer bort fogeln, om ventilerna blefvo öppnade o. s. v. — Det är frågor, som ni skulle sjelf besvarat, innan ni lemnade hemmet.

Resdrägten och resutstyrseln i öfrigt kräfver särskild omsorg. De amerikanska gummiregnkapporna äro särdeles angenäma just för sin lätthets skull; de väga endast $1^1/_2$—$2^1/_2$ skålp. — Skodonen för längre färder skola vara af starkt läder, med dubbla sulor och låga breda klackar, hvardera skon för sin fot och inrättad till snörning. — Många begagna med förkärlek på resor s. k. amerikanska celluloidkragar och manschetter, hvilka lätt rengöras medels en borstning i såpvatten, men många kunna ej fördraga den starka lukt de föra med sig. Papperskragarne med tygöfverdrag äro båda vackra och billiga.

Den, som någon gång förut företagit långa och ansträngande fotvandringar, vet hvilken plåga de af vandringen varma och svullna fötterna kunna förorsaka. För detta fall måste man hafva kokat ett stycke tvål med vatten till en tjock deg och dertill satt en matsked citronsaft. Fötterna gnidas sedan med denna tvål.

Åt dem, hvilka hafva anlag för sjösjuka, vill jag rekommendera det senast upptäckta medlet: En lösning af en del saltsurt kokain på tusen delar destilleradt vatten med tillsats af så mycken rektificierad vinsprit, som behöfves till lösande af kokainet. Häraf tager man en tesked hvarje halftimme, tills sjösjukan gått öfver.

Och nu, I alla, som hafven råd att göra en resa — eljes är det bättre att blifva hemma — önskar jag mycket nöje och mycken vederqvickelse af färden! *P—l.*

Europeiska furstinnor.

Efter främmande källor tecknade af

Mathilda Langlet.

Drottningen af Italien.

Det finnes må hända icke i Europa någon furstlig person, hvilken man med sådan rätt kan tillägga epitetet »folkkär» som drottning Margareta af Italien. Tidningarne öfverflöda af anekdoter och berättelser om hennes godhet, enkelhet och finhet och om äfven många af dessa historier äro diktade, visa de dock både huru folket uppfattar sin drottning och huru kärt det håller henne, samt, kanske icke minst, huru väl värd hon är denna kärlek. I känslan af sitt eget värde anser hon sig tryggt kunna erkänna andras, och hennes goda förstånd säger henne, att hon genom aktningen för andra bäst vinner aktning för sig sjelf på samma gång som hennes goda hjerta manar henne att med glädje och gerna tänka högt om andra och visa att hon gör det. En sådan qvinna är en sällsynthet på hvarje plats i samhället och kanske mest på en tron, der äfven de ädlaste furstinnor sällan få lära den

uppskattning af menniskovärdet, som gifver den högres förhållande till den lägre en så älskvärd pregel.

Det var i april 1868 som då varande kronprinsen Humbert förmäldes med sin kusin, prinsessan Margareta, dotter till hertigen af Genua. Den blida, blonda prinsessan vann genast allas hjertan och detta herravälde har hon nu i tjugo år bibehållit. Hennes popularitet tilltager oupphörligt och äfven af främmande furstar och gesandter prisas och berömmes hon som en af vår tids mest kunniga och fint bildade qvinnor — hvilket just icke vill säga så litet. Hennes familjelif är lyckligt och godt och hon herskar i sitt hus med lika mycken godhet som förstånd.

Konung Humbert är en ifrig jägare och som kronprins lät han sig så beherskas af sin passion för jagt, att han icke brydde sig om att passa på tiden, då det var soareer eller bjudningar vid hans hof, utan lät sin gemål, prinsessan Margareta ensam presidera dervid. Detta medförde åtskilligt obehag och man utspridde till och med att förhållandet mellan de höga makarne icke skulle vara det bästa. Detta var emellertid fullkomligt osant. Familielifvet vid konung Humberts hof har alltid varit godt och den allmänna meningen är också nu mera den, att drottningen utöfvar icke blott ett mycket godt utan ock ett stort inflytande på sin gemål. Den temligen spridda föreställningen, att han vårdslösade sin drottning, hade gjort konung Humbert mindre populär, ty drottningen var folkets afgud och har ända ifrån den stund hon som kronprinsessa visade sig vid hofvet varit föremål för en till dyrkan gränsande kärlek. Då hon som drottning intog sin plats på Italiens tron, helsades hon med en hänförelse utan like. Hon är också utomordentligt älskvärd och rikt begåfvad både på hjertats och hufvudets vägnar.

Utan att någonsin hafva varit egentligen vacker, har hon alltid varit och är ännu högst intagande. Hon är smärt och något mager, med bländande hvit hy och ljust hår. Ansigtsdragen påminna något om bourbonerna. Alltid glad och godlynt finner hon sin högsta fröjd i att göra godt och står i spetsen för nästan alla välgörande eller nyttiga företag i Italien. Och man måste medgifva, att hon här finner ett rikt fält för all sådan verksamhet!

Ehuru hennes apanage icke var särdeles stort, såg man henne redan som kronprinsessa teckna sitt namn på alla subskriptionslistor till alla asyler, barnhem, hospital o. d.

Oaktadt allt detta fans det en tid, då kronprinsessan, likväl blott af ett visst parti, var lika litet omtyckt som kronprinsen, konung Viktor Emanuel och hela kungliga familjen. Det var, när det påfliga Rom skulle förändras till det kungliga Rom, eller, med andra ord, då påfvens verldsliga makt öfvergick i konungens händer och då Viktor Emanuel flyttade sitt residens till påfvestaden och gjorde denna till konungariket Italiens hufvudstad. Och det var också endast i Rom som missnöjet rådde.

Det är möjligt att den då ännu ganska unga kronprinsessan begick det fel att allt för vänligt mottaga och allt för mycket gynna medlemmarne af de familjer, som icke på något sätt stodo i närmare beröring med påfliga hofvet eller som tillhörde dettas motståndare. Åtminstone påstod man, att hon sökte sitt närmare umgänge bland damerna inom dessa familjer. Detta var må hända naturligt, men det var också oförsigtigt, helst dessa damer, med få undantag, just icke höjde sig öfver medelmåttan och således icke kunde vara hvarken till nytta eller prydnad för kronprinsens hof — konung Viktor Emanuel hade, som man vet, icke något hof — hvaraf följde, att den förtroliga bekantskapen endast retade motpartiet och gjorde klyftan mellan båda ännu oöfverstigligare. Medan det ena partiet gick och sörjde öfver den påfliga afgudens fall, förhäfde sig det andra icke så litet och lyste vid egna baler och fester och vid de, som gåfvos vid kronprinsens hof, vid hvilka han, som vi sett, icke alltid behagade vara närvarande. Och medan det ena partiet dyrkade kronprinsessan och gerna hade velat bära henne på händerna, uppförde sig det andra på ett så hänsynlöst sätt, att konungen sjelf, som högt älskade sin sonhustru, med kraft måste blanda sig i saken.

Det kunde hända, när kronprinsessan i hela glansen af sitt behag — om hon ändå inte varit så graciös och så förtjusande älskvärd så hade man kanske förlåtit henne! — när hon kom åkande på corson, Monte Pincio eller Borgheservillans park, befalde de påfviskt sinnade prinsessor och hertiginnor, som också promenerade der, sina kuskar att, så fort de mötte kronprinsessans ekipage, genast på ett i ögonen fallande sätt vända om och köra hem. Att hvarken prinsar eller prinsessor besvärade sig med att helsa på kronprinsessan var naturligt. Den påfviska högadeln uppbjöd för öfrigt all sin förmåga för att visa det nya konungahuset sitt förakt.

Lyckligtvis har huset Savoyen allt för mycken sjelfkänsla för att icke sätta sig öfver dylika småsaker. Polisprefekten i Rom ville utfärda en order, som skulle sätta en gräns för denna skandal, men Viktor Emanuel ville icke höra talas derom. Då man en dag vid en middag på hofvet talade om detta oskick, sade konungen helt högt: »En af mina förfäder (Amadeus VIII af Savoyen, hvilken som påfve kallades Felix V) har också burit den tredubbla kronan, men han satte så föga värde derpå, att han kastade henne för fötterna på motpåfven Eugenius IV. Och nu skulle ättlingarne af den, som upptog henne, anse sig stå högre än ättlingarne af dem, som bortkastade henne! Låt dessa narrar löpa! Jag frågar ej det ringaste der efter!» Historien upprepades och gjorde intryck. Konungens stolta hållning, som delades af hans son och sonhustru, förfelade ej sin verkan, och de ohöfligheter, som under första året varit regel, blefvo under det andra undantag för att sedan helt och hållet upphöra.

Man vet ej hvem som gjorde första steget till försoning, men säkert är, att fiendtligheterna minskades och småningom låtsade båda partierna som om de aldrig funnits. Att de forna tänkesätten dock i tysthet fortforo att vara rådande, är ganska troligt, men huru skilda de politiska åsigterna än må vara, öfverensstämma dock alla nu mera deri, att drottning Margareta är en prydnad för sin tron och alla skatta sig lyckliga att hafva åt sin blifvande konung fått en sådan moder.

Drottning Margareta är ovanligt rikt begåfvad och har genom ständigt förvärfvande af kunskaper utvidgat sin andliga begåfning. På de föreläsningar, som af Bonghi, Minghetti och andra vetenskapsmän höllos i Rom, såg man alltid kronprinsessan med sin anteckningsbok, der hon nedskref föreläsningens hufvudsakliga innehåll. Anspråkslöst och utan minsta afseende på sin rang tog hon plats hur det föll sig bland åhörarne.

Drottningen är mycket from och försummar icke en enda söndag messan. Om någonsin någon försoning mellan kungadömet och påfvedömet skall kunna åvägabringas, torde drottning Margaretas fromhet vara det, som mest bidrager dertill. Det påstås, att hon hyste starka sympatier för Frankrike, och man trodde länge, att hon skulle förmå konung Humbert att ställa sig på detta lands sida. Senare händelser hafva visat, att Italien hellre sluter sig till Österrike. Må hända har drottningen icke längre samma deltagande för det republikanska Frankrike som för kejsardömet. Kanske inverka hennes sympatier och antipatier också endast föga på den högre politiken.

Sin son uppfostrar hon med största omsorg. Det har genom alla tidningar gått en liten historia om huru den unge kronprinsen »på afbetalning» köpte ett korallhalsband åt sin mamma och huru hans mamma sedan alltid bar detta halsband och förklarade, att hon värderade det högst af alla sina nipper. Historien har varit mycket omtyckt och ansetts vara mycket vacker och rörande. Det kan så vara — skada blott att den icke eger någon grund i verkligheten. Kronprinsen Viktor Emanuel är allt för strängt uppfostrad för att ens tänka på att sätta sig i skuld, vore det ock för en gåfva till sin högt älskade moder. Icke heller skulle det för honom vara någon omöjlighet, att af sin far till sådant ändamål erhålla den behöfliga summan. Dess utom är det ganska säkert, att drottning Margareta aldrig begagnar några nipper af korall.

En diplomat, som en längre tid vistats vid italienska hofvet, skrifver just i anledning af denna historia:

»Minst hundrade gånger har jag haft tillfälle att på nära håll beundra drottningens utsökt smakfulla klädsel, men jag har aldrig sett henne bära något halsband utom ett af de största, skönaste perlor. Jag har aldrig sett henne bära någon prydnad af korall, icke ens en nål i det präktiga mattblonda håret, som alltid omslutes af ett band af diamanter.»

Att det bästa förhållande råder mellan drottningen och hennes son, äfven om det icke gifvit sig uttryck på detta sätt, är allmänt bekant, liksom att kronprinsen är en älskvärd och hoppgifvande yngling, hvilken säkerligen skall bereda sin moder mycken glädje.

Ett spiritistiskt fenomen.

Vi hade genom en i förbindliga ordalag affattad biljett, åtföljd af ett par entrébiljetter, blifvit inbjudna att bivista en spiritistisk seance af mediet Miss Eva Fay, amerikanska till börden, och uteslutande gifven för representanter af pressen.

Visserligen voro vi för tillfället upptagna af andra sysselsättningar och höjde skeptiskt på axlarna mumlande ett oöfversättligt yankeeuttryck, hvilket vi ansåg karaktäristiskt för en tillställning af dylik art — men så tog tidningsmannens nyfikenhet ut sin rätt och på bestämdt klockslag infunno vi oss i W:6 lilla sal, der föreställningen skulle gifvas. Här var allt sig likt, om vi undantaga, att man å golfvet ett stycke från ena kortväggen uppstält ett mystiskt tält af svart sammet på hvilket publikens upppmärksamhet för tillfället syntes vara koncentrerad.

Så kom mediet, en Sarah Bernhardts-typ ut från ett sidorum och gjorde med beslöjad blick sin komplimang för publiken. Två kontrollanter inbjödos assistera och vi mottogo uppdraget att fungera som en af dem, fast besluten att med vaken uppfattning utföra och iakttaga allt som förekom.

Vi bundo mediet säkert med breda och starka tygremsor, genomsydde knutarne med stark tråd på ett sätt, som ingen mer än vi sjelfva i en hast kunde imitera och placerade till yttermera visso ett stycke muschplåster som försegling öfver förbandet kring mediets handleder.

Sedan detta var gjordt, tog mediet plats å en vanlig tältstol utan ryggstöd inne i det hemlighetsfulla tabernaklet, hvilket, när det öppnades, endast bestod af ett par träribbor som uppburo tyget. Sedan mediets händer och hals derefter bundits vid en i golfvet fastspikad träribba, som sträckte sig upp bakom dess hufvud och i hvilken en jernring inskrufvades, kunde seancen börja. Till yttermera visso bundos äfven mediets fötter med ett starkt tåg.

— Är ni nu säker på att jag sitter riktigt fast? — frågade oss missen leende.

— Riktigt säker, — repeterade vi.

— All right, låt oss då börja.

Och nu började verkligen de mest förvånande experiment, utförda med stor talang med tillhjelp af de hemliga krafter, hvaröfver mediet förfogade. Bland annat placerades vi med en bleckpyts öfver hufvudet, bredvid mediet inne i tältet, med våra händer i hennes knä på hvilket en guitarr äfven lades, hvarefter förhänget drogs för.

Genast började någon röra vid instrumentets strängar, vi förnummo liksom lätta flägtar från en solfjäder och ögonblicket derpå lyftades pytsen af vårt hufvud och slungades i golfvet hvarefter mediet kommenderade: light! och förhänget åter drogs bort.

Lugnt, och med ett älskvärdt småleende på läpparne, mötte miss Fay vår blick, som om ingenting passerat.

Sedan derefter en massa experiment företagits, som stälde frågan om hemliga och osynliga krafters medverkan vid uppgifternas lösande utom allt tvifvel och mediet med tillhjelp af dessa krafter lyckats med en knif ögonblickligen afskära de band, som fångslade henne, placerades vi bredvid henne *utanför tältet hållande hennes händer i våra.*

Ögonblicket derpå förnams inifrån det förut noggrant undersökta tältet åtskilligt buller, vi dunkades i hufvudet med tamburiner etc., öfverhöljdes med blommor och blad, allt under det mediet med största lugn konverserade med oss.

Intrycket af detta experiment var lika behagligt öfverraskande som det förra.

En troende spiritist, i hufvudstaden, allmänt känd och högt aktad, berättade oss sedermera, att han för några år sedan i sin tjenst haft ett medium, utrustadt med liknande gåfvor som miss Fay, om hvilka det likväl var omedvetet tills dess dessa gåfvor af husbonden tillfälligtvis upptäcktes.

Lifligt intresserad, men lika otrogen som förut, lemnade vi föreställningen, sedan vi till afsked tryckt den älskvärda »missens» hand och tackat för seancen.

En god kopp té.

Den första betingelsen härför är *godt té.* En blandning af lika stora delar *pecco* och *souchong* kan rekommenderas. Lika vigtigt är det att hafva godt vatten, direkt hemtadt från brunnen. Flodvatten eller mjukt vatten är det bästa. Man bör hafva en vattenkittel uteslutande för kokning af tévatten och strax efter nyttjandet rengöra den väl från de kalkpartiklar, som alltid afsätta sig. Med det första varma vattnet sköljer man tékannan och värmer kopparne. Sedan kokar man det egentliga tévattnet. Till åtta koppar vatten tagas i regeln två téskedar té. Vattnet hälles hastigt på och téet ställes att draga 4—5 minuter i värmen. Behöfver man mera té, lagar man det fullständigt nytt. Då det först iskänkta téet har den finaste aromen, men det sista är starkast, bör man endast hälla litet i hvarje kopp och sedan fylla på mera. På tébordet skulle man alltid hafva en tillbringare med varmt vatten, om någon önskade det svagare. Aromen gör sig mera gällande, när man lägger grädde och socker i de uppvärmda kopparne, liksom téet smakar bäst, då ej grädden är kokt. Tékännare påstå, att kryddande skadar téets smak, men många tycka om en tillsättning af vanilj. Jag parfymerar mitt té mycket svagt genom att skära en stång vanilj i fyra delar och blanda dessa i ett skålpund té, som jag sedan förvarar i en väl tillsluten burk. Téet får då en behaglig, ej för stark vaniljsmak. I Ryssland dricker man téet i regeln utan grädde, men blandar det ofta med vin eller fin rom. Om man slår téet på en skifva citron, erhåller man en mycket angenäm dryck.

von D.

Ej förgäfves!

Intet — nej, intet uppå jorden har varit förgäfves! Om din ädlaste tanke ej blifvit handling — din varmaste känsla smält bort »med ditt ögas heta tår» — om din fagraste dröm skingrats och försvunnit som de små molnen på sommarhimlen — nej, ändå, ändå har intet varit förgäfves! Ty ädla tankar och varma känslor förädla och stärka sinne och hjerta — och ljufva, rena drömmar lyfta menniskan högt öfver all äflan och strid. Och de kunna aldrig förintas... de likna rosen, som, hermetiskt innesluten, ännu efter tusen år eger qvar sin doft.

Derför, o menniska, sörj ej, förtvifla ej, om hvad du ädlast tänkte, varmast kände och renast drömde, nu, menskligt att se, ligger bleknadt, kallt och öde, ty — tro det i hjertats innersta djup — intet, nej, intet uppå jorden har varit förgäfves!

Ebon.

Sommardrägten från i fjol.

»Ack, om man ändå hade råd att förskaffa sig en del af de många härligheter, som nu fylla modebutikernas fönster,» suckar säkert mången läsarinna, som fördjupat sig i tankar öfver, huru präktigt det skulle vara att i likhet med de rikare lottade endast få följa sin smak i toalettfrågor.

Men kanske väckes hon af en klingande barnröst ur sina drömmar, kanske blicka ett par undrande barnögon upp på mamma, som, skamsen öfver sina fåfänga önskningar, lyfter den lille upp till sig, erkännande att det finnes något långt bättre än yttre glans. Hon tager åter till modetidningen med helt andra känslor och öfvertygar sig, att man med för handen varande medel ändå kan göra sig något deri till godo. Af sommardrägten från i fjol kan det ju göras något nytt, men — huru skall hon kunna friska upp den, förnya dess utseende? Hvem skall hjelpa henne dermed? — Hvilken annan än »Idun»!

Till ständiga sommarplågor hör i stånd sättandet af skrynkliga och sammankramade sommarkostymer. Hvad gör man t. ex. med den här satinkostymen, som, nedskrynklad under begagnandet och gång efter annan genomblött af regnskurar, förlorat all glans och hållning? Eller hvad skall man företaga med denna mörka kattunklädning, som, pressad i dag, ändock i morgon ser så litet respektabel ut, att man kan mista lusten att ständigt på nytt företaga den så litet gagnande pressningen. Jo, vi veta råd. Man skall bestryka sådana tyger på rätsidan med en gelatinlösning och sedan pressa dem. Kjolen lägges i ordning; strykjernet värmes väl; två gelatinkakor lösas i en kopp kokande vatten; blandningen omröres väl och strykes varm på tyget. Man presaar efter hand och ser till att bestrykningen ej torkat, innan jernet går öfver stället. Mörka kattunklädningar tvättar man med tvål i ljumt vatten, spolar dem strax i kallt och stärker dem så i en tunn gelatinlösning. Sidentyger tvättar man antingen i tévatten, spolar dem strax i bränvin, hvari upplösts litet socker, och pressar dem, medan de ännu äro fuktiga; eller ock tvättar man dem i starkt klivatten, hvari blandats litet pulvriserad alun. Tyget pressas, ännu fuktigt, på afvigsidan. Atlas, band, brokad och damast bestrykas antingen med äggula eller tvättas i venetianskt tvål, derefter få de en eftertvättning i ljumt vatten, spolas sedan med kallt vatten och torkas. Derefter löses gummi d'argent i lika delar vinättika och friskt vatten, lösningen silas genom tyg. Derefter fuktas sakerna jemt i den rätt tunna gummilösningen, gummivattnet tryckes åter ut och så fästas de på ett bräde och få hastigt torka i solen eller vid ugn. Badkappor af hvit flanell tvättas på följande sätt: Man löser två skedar hvetemjöl i sex glas kallt vatten, men försigtigt, så att inga klumpar uppstå, och kokar detta under flitig omröring. Hälften gjuter man varmt på flanellen, låter det tränga in och gnider det in som såpa. Derefter sköljer man väl i rent vatten. Sedan förfar man på samma sätt med den andra hälften. Till sist kommer en grundlig sköljning i rent vatten. Ljusa slöjor eller gazväfnader kramar och spolar man i varmt tvålvatten tills de äro rena; drager dem genom rent vatten, hvari upplösts en bit socker; slår dem genom luften, så att de fina trådarna komma i ordning och glättar dem ännu halffuktiga med ett ej allt för varmt strykjern. Guldspetsar rengöras sålunda: På strykbrädet bredes en mjuk filt och deröfver gammalt linne. Sedan fästas spetsarna med nålar. Man borstar dem med en mjuk borste, doppad i sprit, tills de äro rena och guldet erhållit sin gamla ursprungliga glans åter.

Gerda.

Iduns byrå och expedition

hållas under sommarmånaderna öppna endast måndagar, torsdagar och fredagar kl. 10—1.

Svärmor.

Bref från *tant Julie.*

En ny afhandling till de många, som tidningarne så ofta bringa om denna förlöjligade, hatade och — misskända varelse, tänker du. Nej, det vågar jag mig ej på; men nog erkänner du så väl som alla andra, att de första molnen på äktenskapets himmel ofta frambesvärjas af en svärmors olämpligt anbragta inblandning. Om ej, i följd af barnslig vördnad å ena och moderlig kärlek å andra sidan, den första stormen blir hvarken långvarig eller farlig för den äktenskapliga lyckan, så är det

att befara, just i följd af den förlåtliga, ja — naturliga svartsjukan mellan svärmor och svärdotter och äkta mannens otacksamma uppgift att söka vara båda lika i lag, att ett nytt oväder skall komma. Ömsesidig bitterhet och retlighet, som så smånignom undergräfver den husliga sällhetens grundval — förtroendet, följer lätt detta i spåren.

Ett gammalt ordspråk säger: Den klokaste gifver efter — och då ålder ju betraktas som identisk med klokhet, så är ju den erfarna svärmodern obestridligen den klokaste och enligt ordspråket berättigad att först beträda försoningens väg. Derför, svärmödrar, låten leda er af den moderliga kärleken, som tål allt och lider allt. Betänken att allt ser annorlunda ut efter ett långt mödofullt lif än då man i ungdomens år sträfvar och längtar efter att göra erfarenheter och att omsätta sin kraft och verksamhetslust i husligt behag *på sitt sätt.* Undertrycken hjeltemodigt egendomligheten hos hustru och moder att anse allt, hvad hon lärt känna som nyttigt, som det enda rigtiga. Låten svärdöttrarne göra edra söner lyckliga på sitt sätt. Hufvudsaken är, att de blifva lyckliga. Modervälsignelsen kröner den äktenskapliga sällheten.

»Nu är det nog med skrifva för i dag, lilla mamma; nu måste du taga dig ledigt», hviskar en skälmsk röst bakom mig och ett par runda armar läggas om min hals. Det hjelper ej. Jag måste lyda och säga adjö, ty den blonda damen bak om mig är en obeveklig tyrann och — — — — — — — — min svärdotter.

Sen till, ärade läsarinnor, att Idun finnes hos alla edra bekanta!

En lifsuppgift.

Berättelse af *Ernst Lundquist.*

15.

Han satt i det lilla rummet innanför konditoributiken med en flaska biliner framför sig och såg likgiltigt i ett flera dagar gammalt Aftonblad, som han hittat på ett af de små marmorbordea. Han läste ledaren, de utländska telegrammen och kom derefter att händelsevis bland Stockholmsnyheterna ögna igenom följande notis:

»*Sjelfmord af sinnesrubbad.* I fredags afton kastade sig en ung flicka ut genom fönstret i sin bostad vid Götgatan. Hon hade under de sista dagarna visat omisskänliga tecken till sinnesrubbning, framkallade som man med säkerhet tror sig veta, af religiöst grubbel, och åtgärder voro redan vidtagna för hennes förflyttande till ett hospital. Ingen var inne i rummet, då den beklagliga händelsen inträffade. Den olyckliga stötte tinningen mot trottoarkanten och ljöt en ögonblicklig död. Den så sorgligt omkomna var af god familj och nyligen inflyttad till Stockholm. Hon hade ännu ej fylt sjutton år.»

Han blef alldeles iskall i ansigtet, och det kändes som om hans hjerta stannat. Mekaniskt vände han om tidningsbladet och började ifrigt leta bland de svarta ramarne på första sidan.

INGRID AIMÉE BERNER,
född i Stockholm den 7 januari 1872,
omkom genom olyckshändelse — — —

Han visste icke, huru länge han suttit der med tidningen framför sig. Men han hade förmodligen uppfört sig på något sätt besynnerligt, ty konditorifröken hade stält sig i dörren och betraktade honom förvånad. Han kände, att hon stod der och såg på honom. Han reste sig upp, pekade på dödsannonsen, men kunde icke få fram ett ljud. Flickan kom närmare, såg dit han pekade och sade i beklagande ton:

»Ja, det var för sorgligt. Den der unga fröken gick dagligen här förbi; hon bodde snedt emot. Det var i går åtta dar se'n det hände. Jag stod händelsevis i dörren och fick se det. Hela gatan blef full af folk. I förgår begrafdes hon.

Han gick förbi henne utan att säga ett ord. Bilinervattnet glömde han betala, men konditorifröken hade icke hjerta att ropa honom tillbaka.

Han gjorde en lång stormmarsch ända till Skanstull, och alla, som kommo i hans väg, sågo förvånade efter honom. Var *den* klok, så var det märkvärdigt! Men då han en stund derefter kom samma väg tillbaka, hade han ett helt annat utseende. Lugn, beherskad, men med ett lågande hot gömdt bakom sin blick.

Han gick med fasta steg uppför de tre kända trapporna och ringde på. Fastern kom och öppnade.

»Erik!» utbrast hon rodnande af glädje och grep efter hans hand, men han drog undan den och gick förbi henne in i salen utan att se på henne, utan att helsa.

Jaså, han visste det. Och han tog det så häftigt! Hade han varit kär i henne?

»Hvar har du gjort af Ingrid?» frågade han med kort, befallande röst.

»Ack, kära Erik, du har nog hört talas om den sorgliga olyckan, det ser jag på dig. Men vill du inte sätta dig, så att vi i lugn få—»

»Hvar har du gjort af Ingrid, frågar jag?» röt han ännu en gång, grep henne hårdt om handleden och slungade henne ett stycke framför sig inåt rummet. Hon såg upp på honom förfärad, hjelplös, men de ögon hon mötte skrämde henne så, att hennes knän veko sig under henne. Om icke en stol stått bakom henne, skulle hon ha fallit på golfvet.

Nu gick han af och an med långa steg; han hade trott sig vara säkrare på sig sjelf än han var. Hon följde honom med ångestfulla ögon som en hund, då hans herre är vred. Slutligen stannade han framför henne och sade i hård, kall ton:

»Det är dina usla konster. inte sant?»

»Erik, hur kan du—»

»Inga undanflykter och intet försvar! Jag står här som din domare och du eger bara att svara på mina frågor, kort och bestämdt. Jag väntjes vid att se dig och höra dig — hvarje ord du säger bränner mig som ett glödgadt jern — säg derför inga öfverflödiga ord; då går jag. Svara nu, som om det vore din sista stund. Var Ingrid frisk till själ och sinne, då hon kom i ditt hem?»

Henrika hade rest sig upp med trots i ögat. Jaså, det var för den der flickans skull han talade till henne i denna ton, som om hon varit en af hans murarehandtlangerskor!

»Ja eller nej?»

»Hon var ett verldens och djefvulens barn liksom modern,» svarade Henrika i föraktfull ton.

»Jaså — modern! Är det för att hämnas på en död menniska, som du tänkt ut detta vackra dåd?»

Anklagelsens orättvisa skärpte trotset i henne och hon svarade hetsigt:

»Hvad har du för rätt att komma hit och förolämpa mig? Hvem var hennes målsman inför Gud och menniskor, var det du eller var det jag? Jag behöfver inte svara på dina frågor, om jag inte vill. Om du har några skyldigheter mot *mig*, det kan ju få vara en sak mellan dig och ditt samvete, men mot *henne* hade du hvarken skyldigheter eller rättigheter, så vidt jag vet.»

Det blef en liten paus; han vände sig bort och sade sedan entonigt och brutet:

»Hon skulle ha blifvit min. Jag har rest ner för att begära henne till hustru.»

Det var något i hans röst, som genast kom hennes sinne att vekna, och hon greps af ett plötsligt medlidande med honom, gick fram och ville lägga sin hand på hans arm, men han undvek henne och tog ett steg åt sidan. Då böjde hon hufvudet i stum förtviflan. Hon kände, att han gled ifrån henne för alltid, hel och hållen, om hon inte nu gjorde ett försök att rädda åtminstone hans aktning åt sig.

»Jag är inte så felaktig, som du tror,» sade hon mildt, nästan ödmjukt. »Hvad jag sagt och gjort, det var alltsammans i den bästa mening. Gud är mitt vittne, att jag bara ville hennes eviga väl. Om det är ett brott att göra allt hvad i mensklig förmåga står för att rädda en vilsekommen själ, då —»

»Åh, ni ä' ett egenkärt följe, ni Guds barn,» mumlade han mellan tänderna. »Ni inbilla er vara satta till domare öfver alla edra medmenniskor, och ni veta på pricken, hvem som är »vilsekommen» och hvem som är på rätta vägar. Och hvad ni ä' ogranlaga och efterhängsna sedan! Hvem har gifvit er i uppdrag att truga på folk edra läror?»

»Paulus säger — —»

»Ja, men hvad säger sunda förnuftet och rättskänslan och humaniteten? Om det är något, som den ena menniskan borde få ha i fred för den andra, så är det väl hennes Gudsförhållande. I våra bostäder akta ni er allt för att bryta in och göra ohägn, det kallas hemgång och straffas af lagen. Men i vårt hjertas innersta lönkammare der sköfla och husera ni med grofva, fräcka händer och stoppa in explosiva ämnen och skylla sedan ifrån er på Paulus, om det stackars hjertat springer i luften. Ni borde veta, att inte alla ä' lika konstruerade invärtes, men så mycket psykologer ä' ni inte. För att ni har kautschukhjernor, der man kan proppa in hvad som helst, tror ni att det går an att — —»

»Du talar om saker, som du inte förstår,» afbröt Henrika i myndig ton. »Han hafver fördolt det för de visa, men de enfaldiga hafver han det uppenbarat.»

Han såg på henne med en min af harmsen medömkan, ryckte på axlarna och sade:

»Om någonting är enfaldigt, så är det att ge sig in i resonemang med en af er. Det var inte heller min afsigt. Jag vet nu hvad jag ville veta och har inte mera här att göra.»

Han gick mot dörren.

Hur skulle hon kunna få honom att stanna?

»Hon talade så mycket om dig de sista dagarna,» sade hon, som om hon icke märkt han afsigt att lemna henne utan afsked.

Han stod en stund stödd mot dörrposten, men hon kunde icke se hans ansigte.

»Tror du, att hon älskade mig?» frågade han knappast hörbart.

»Jag tror det,» svarade hon efter en kort inre strid, besegrande frestelsen att ljuga för att göra hans sorg mindre bitter och hans ovilja mot henne mindre våldsam.

»Åh, om jag vetat — om jag tänkt mig för i tid! Det hade varit min skyldighet att inte lemna henne qvar här, utsatt för dina an-

fäktelser. Det är så förfärligt att tänka, att jag kunnat förebygga allt, om jag inte varit så sorglös och så omisstänksamt lemnat henne i dina händer —»

»Mina anfäktelser, som du kallar dem, voro i full öfverensstämmelse med hennes egen önskan. Hon ville ha en lifsuppgift —»

»Ja — en uppgift att *lefva* för; den du gaf henne blef hennes död. Om hon fått välja mellan din lifsuppgift och den jag ämnade erbjuda henne, hade hon valt min. Nu har du stulit hennes unga lif och gjort hela min framtid dyster och fattig.

Han talade i trött ton, utan en skymt af förebråelse.

Tårarna runno stora utför hennes kinder; om hon kunnat slita ut sitt hjerta och köpa honom litet lycka derför, skulle hon ha gjort det. Hon längtade att få falla ner vid hans fötter, omfamna hans knän och tigga honom om förlåtelse, men hon vågade icke.

»Hvar var det?» frågade han plötsligt och såg upp.

»Hvad menar du?»

»Hvilket fönster var det?»

Hon stod en stund orörlig och gömde handen i klädningsvecken. Till sist förde hon långsamt upp den och pekade på det högra salsfönstret, utan att se ditåt.

Han gick fram till fönstret och stod der en stund, med ryggen vänd utåt rummet. Men så föll han ner på en stol, lade armarna i kors öfver fönsterbrädet och gömde ansigtet mot dem. Hon såg, att hans breda axlar krampaktigt ryckte till ibland, men hon hörde inga snyftningar.

Hon stod bredvid honom och tog icke sina ögon från detta kullriga, välbildade hufvud, som hon fordom smekt ibland på sitt tafatta sätt, men som hon icke vågat vidröra, sedan hae blef man och de långa ljusa, barnsliga lockarnn förvandlats till denna tätt åtsittande hufva af finluddig, grågul silkesplysch. Och utan att hon visste, hvad det var som lossade hennes tungas band, sade hon honom nu allt detta, som hon icke kunnat få öfver sina läppar under dessa långa år, sade honom huru gränslöst hon älskat honom, huru hon längtat efter honom, då han var hos henne, och sörjt honom nästan som en död, då han var borta, huru hon kämpat mot denna måttlösa känsla, derför att hon viste, att man ej *fick* hålla en jordisk varelse så kär, det fans ingenting, som hon icke skulle ha gjort, om han befalt henne det.

»Visste du, att jag höll af Ingrid?» frågade han hastigt och såg upp på henne.

»Jag förstod det, då ditt bref kom,» svarade hon, »men då var det — — ja, Erik, jag *tror*, att det då redan var för sent.»

Hon kunde ej uthärda hans blick, utan lät sina ögon glida undan. Hon kom i håg, hvad hon känt, då hon först kom på den tanken att sammanställa namnen Erik och — Aimées dotter.

»Du ljuger,» sade han hårdt, »du har inte älskat mig, då skulle du inte ha handlat mot mig, som du giort.»

Det blef tyst i rummet. Hon stod framför honom med sammanknäpta händer; han satt och stirrade ut på gatan med en frånvarande blick som om han glömt, hvar han befann sig.

»Skall du aldrig kunna förlåta mig, Erik?» sade hon ödmjukt. »Om jag handlat orätt, så var ju ändå mitt uppsåt godt. Inte *kan* du glömma eller förneka, hvilken trofast vän jag varit dig? Om du tar din kärlek ifrån mig — vet du då, hur alldeles ensam i verlden jag blir?»

»Min kärlek?» hånskrattade han.

Det kom en dödlig förfäran öfver henne, att han skulle uttala de ord han nu hade på tungan — nej, hon ville inte höra det, hon ville inte höra detta, som hon anat i sina mörkaste stunder, men aldrig velat erkänna för sig sjelf — hon ville inte höra honom säga, att hon alltid varit honom likgiltig, att hennes kärlek plågat honom, att han aldrig hållit af henne annat än med en ljum, pligtskyldig tillgifvenhet. Hon kunde göra hvad som helst för att lyda de der förfärliga orden. Hon kastade sig öfver honom med ett skrik och tryckte hans hufvud hårdt intill sig, liksom för att hålla honom fast.

Men han skakade henne af sig, och nu stod han ett långt stycke ifrån henne.

»Rör mig inte!» ropade han i hotande ton. »Hur vågar du röra vid mig? Jag känner dig inte! Jag hatar dig, jag hatar dig — och jag skall hata dig, så länge jag lefver! Du har gjort mig mera ondt, än du någonsin kan godtgöra. Hela mitt lif har du plundrat ut. Och det säger jag dig, att när nu dörren stängs mellan oss, har du sett mig för sista gången! Hellre Amerika än att behöfva andas samma luft som du!»

Han gick till dörren utan att se sig om, och nu var han borta. Hon vacklade efter honom, men måste ta stöd mot dörrposten, och der hörde hon hans steg aflägsna sig utför trapporna.

Hon var ensam.

(Slut).

Huskurer.

Ett oskadligt, verksamt medel mot diarré hos späda barn är rent pulveriseradt gummi arabicum, hvaraf en rågad tesked upplöses i en half kopp hett vatten. Af denna qvantitet ingifves en tesked i sender under loppet af ett dygn (kan också inblandas i barnets mjölk). Emedan lösningen lätt surnar bör ny sådan dagligen göras. Detta medel botar äfven långvarigare tarmkatarrher hos barn.

Finsk husmor.

Medel mot brännskada. Malen krita och lin- eller matolja blandas till konsistensen af vanlig honung, hvarefter tillsättes vinättika, tills blandningen blir ungefär som sirap. Denna salva strykes på det skadade stället med en mjuk borste eller fjäder genast då man bränt sig. Detta är ett välgörande medel och skänker stor lindring. *Doris.*

Medel mot bleksot. Tag en hand full trifolium och en dito hvitväpling samt koka detta i ett stop vatten, tills blott ett halft stop är qvar; sila från grumset och drick sedan af detta té en kopp hvarje morgon på fastande mage och tag en liten promenad i fria luften. Jag svarar för, att det skall visa sig nyttigt. Kaffe bör undvikas under kuren. Kan man sjelf plocka trifolium och hvitväpling under sommaren, blir det billigare, eljes kan det få köpas på hvarje apotek.

Alma.

För reumatisk tandvärk gifves ej något säkrare botemedel än god laxering.

Tänder rengöras utan svårighet, om man vid borstningen använder pulveriserad alun.

Tvätten.

Fransar. I stället för att som vanligen brukas *utkamma* fransar på tvättade borddukar och öfverkast, så är det bättre att medels en liten ren visp, sedan man lagt duken på ett icke poleradt bord, utvispa fransarne, då de blifva som nya och icke slitas.

Doris.

Att tvätta färgadt bomullstyg. I en vanlig tvättbalja slås så mycket vatten, som behöfves till en klädning. Såpa vispas deri och en stor tesked ammoniak omröres väl. Vattnet bör ej vara allt för hett. I sköljvattnet tages lika mycket ammoniak. Kläderna få ej ligga qvar i vattnet utan vridas och hängas till torkning genast. Tvättade på detta sätt bibehålla de färgen mycket länge.

Gardintvätt. ½ skålp. Sinclairs tvål skäres i små tunna bitar och lägges i en kruka och ½ kanna varmt vatten slås derpå. Gardinerna hopläggas hvar för sig och läggas i det kärl, hvari de skola tvättas. Tvålvattnet blandas, sedan tvålen blifvit väl upplöst, med 5½ kannor vatten, hvilket slås öfver gardinerna. Man efterser noga, att de blifva väl genomvåta. De böra ligga deri 24 timmar, men under tiden vändas försigtigt, så att de öfversta komma underst. Sedan gardinerna legat den bestämda tiden, kramas de upp och nytt varmt vatten slås öfver dem, hvarmed fortsättes tills det sista blir klart, då de äro färdiga. I stärkelsen kan läggas blåelse och litet stearin för att lätta strykningen. 1 skålp. tvål kostar 40 öre. Dertill åtgår 12 kannor vatten; satsens storlek är beroende på, huru mycket man har att tvätta.

Louise.

Fönsterträdgården.

Medel att få myrtenplantor att blomma. Myrtenplantor böra, om de blifva riktigt behandlade, blomma en gång om året, hvilket emellertid lättast befordras, om man sommartiden ställer dem på en solig plats ute i det fria och om vintern i ett oeldadt rum, hvars temperatur likväl icke är under noll. Omplanteringon bör ske om våren och dervid bör kraftig, med lera och sand uppblandad jord användas och krukorna böra ej vara för stora. Några veckor efter omplanteringen kan man en gång i veckan, helst någon mulen dag, vattna plantorna med gödselvatten och varma regnfria dagar efter solnedgången sprita öfver dem med regnvatten.

Handarbeten.

Billiga, vackra och varma sängmattor kunna förfärdigas medels vanlig stickning af kulörta bomullstrasor, hvilka likväl ej få vara allt för utslitna. Trasorna klippas som till en finare mattväf, hvarefter de ordnas och hopnästas antingen hvar färg för sig eller till s. k. flamm. Derpå stickas de till fyrkantiga bitar, kilar eller längder, hvilka ordnas efter smak och hopsys. Mattan omgifves af en frans, tillverkad af groft ullgarn.

Toaletten.

Fettfläckar på ylle och bomull borttagas lätt, om man lägger ett glödande kol i en urvriden bomullslapp och håller den lätt på fläcken.

Annes.

Trädgården.

Jag råder Iduns läsarinnor att odla pumpor (växtmerg), i synnerhet då man ej har tillfälle att sköta drifbänkar i och för gurkor. Jag har nu i 8 år användt pumpor i st. f. gurkor, så väl till sylt som nedläggning i ättika, och ingen skulle kunna säga, att det funnits någon skilnad. Med beskrifningar till det ena som det andra står jag gerna till tjenst. *Stenia.*

Drycker.

»Lilla Hildas» sockerdricka. Till 2 kannor källvatten tages ½ skålp. socker och 1 helbutelj bajerskt öl, hvilket blandas noga och tappas på buteljer, som väl korkas. Ett russin i hvarje butelj påskyndar jäsningen. Ungefär på åtta dagar är det färdigt att dricka.

Jenny L—g.

Bakning.

Simpla mandelbröd. 3 vispade ägg, 2 lod bittermandel, 12 lod socker, ½ ℔ tvättadt smör och ¾ ℔ hvetemjöl arbetas väl tillsammans och ställas att kallna. Deraf rullas fingertjockt och afskäres 3 tum långa bitar, som litet tillpackas med en knif; bröden smörjas med vispadt ägg och stjelpas i grofhackad sötmandel. De ställas glest på smorda plåtar och gräddas i svag ungsvärme.

Ebba.

Pepparkakor utan ägg och smör. Dagen innan pepparkakorna bakas tillredes en deg af 1 qvarter okokt sirup, 1 qvarter grädde, 1 skålp. krossocker, 5 skålp. hvetemjöl, 1 matsked finstött soda, nejlikor, bra mycket ingefära samt cederolja om man så vill. *Hilda.*

Fina kringlor. 1 kopp skiradt smör, 1 kopp grädde samt 1 kopp socker. Hvetemjöl iröres till en lagom deg. Deraf bakas kringlor, som doppas i vispade äggulor samt öfverströs med socker och hackad mandel.

Hilda.

Mandelsprits. 1 skålp. socker, 2 ägg och 4 lod finstött bittermandel röras till sammans i ett fat. På bordet lägges 2 skålp. hvetemjöl, 1 skålp. 37 ort tvättadt smör; en del af mjölet arbetas i smöret, som klappas ut på bordet, massan lägges der på och allt sammans arbetas väl i hop tills det är väl blandadt. Degen skäres i 6 delar, hvaraf göras långa smala rullar, som spritsas

SANDGREN, Regeringsgatan 6, Lager af de bästa UR [287]

med en finkrusig stjerna i långa rader på bordet. Dessa afskäras i 3½ tum långa bitar och krökas i form af S samt gräddas i svag ugn tills de blifva ljusbruna i kanterna. *Hilda.*

Konservering.

Att konservera sprit-ärter. Några dagar innan man ämnar inkoka ärter rengör man väl helst champagnebuteljer — andra vanliga kunna dock äfven användas — så att de äro fullkomligt torra inuti. Sedan ärterna äro spritade fyllas de på buteljerna, hvilka korkas med fin sammetskork, som bör vara mycket stor och uppmjukad i kokande vatten samt öfverbindas med korsband af starkt segelgarn, sättas så i en kittel väl omlindade med hö, så att de ej vidröra hvarandra, kallt vatten påslås så att det går öfver ärterna, hvilka nu sättas på elden och få koka i 2 ½ timme. Buteljerna få stå qvar i kitteln tills de kallnat fullkomligt; då de hartsas och förvaras i källare, helst iskällare. De kunna sedan användas till grönsoppor och stufning.

Anna J.

Att konservera plommon, (äfven annan frukt kan behandlas lika.) En kanna gula äggplommon skalas och klyfvas, skalningen sker lättast om man förväller dem litet, och nedläggas i burkar. En sockerlag, kokad af 3 ℔ socker och ett halft stop vatten påhälles varm, så mycket, att det står öfver plommonen; burkarne öfverbindas sedan med stanniol och oxblåsa, kokas så i hö tre qvarts timme, och få stå qvar i kitteln tills de kallnat.

Anna J.

Syltning.

Syltade potatisäpplen. Mycket späda potatisäpplen prickas med en nål, läggas i mjukt vatten öfver ett dygn, förvällas i mjukt vatten, hvarefter somliga späckas med nejlikor och små kanelbitar. Sockerlag af pudersocker, fuktadt med ättika, kokas och slås kallt öfver äpplena. Syltglasen tillslutas väl. Ju längre de stå, desto bättre blifva de — helst skola de vara ett år gamla.

Stenia.

Syltburkar. Utom flera modernare syltburkar af glas med tättslutande lock eller skruf eger jag ännu en mängd porslinskrukor och burkar af det gamla slaget. Dessa taga sig särdeles ordentligt ut, sedan jag tänkt ut, att i st. f. snören hålla fast det öfverliggande papperet med gummiband (sådana man brukar till hattar). Jag sydde ringar af olika storlek, hvilka jag på 2 midt emot hvarandra liggande ställen försåg med en liten ögla (genom att hopsy sjelfva gumibandet ungeför ½ cm.). Dessa tjena som handtag för att beqvämt kunna lyfta af och sätta på bandet, när man granskar syltet eller använder något deraf. *Stenia.*

Matlagning.

Buljongkött, eller s. k. pepparrotskött lagas på ett särdeles välsmakande sätt sålunda: Då köttet är nästan färdigkokt, fräser man det från alla sidor i förut i rödvin brynt socker, späder sedan med buljong, tillägger smör och något citronsaft och reder såsen med brynt mjöl. (Man kan också bryna smöret och sockret och tillsätta 1 glas rödvin sist) *Stenia.*

Potatisplättar. Gammal, söt potatis användes kokt och rifven med fördel till tårtor, kakor och bullar, emedan man inbesparar mycket socker. För ombytets skull lagar jag också ibland plättar af *rå* rifven potatis. Receptet lyder sålunda: 20 stora råa potatis rifvas rätt fort (så att smeten ej hinner bli brun) och massan blandas genast med 1 à 2 hela ägg, 2 rifna chalottenlökar, 1 skedblad rifvebröd, 1 jumfru sur grädde och det behöfliga saltet. I plättjernet stekes häraf mycket tunna plättar på båda sidor, tills de blifvit rätt frasiga. Lingonsylt serveras till dem.

Stenia.

Ostlåda. 1 qv. rifven ost, ½ qv. söt mjölk, 2 hela ägg samt litet socker; detta röres väl tillsammans och hälles uti en smord form, gräddas i lagom ugnsvärme. Till den rifna osten lämpar sig bäst ostkanter.

Äppelpannkakor. Goda äpplen skalas och skäras i skifvor. Sedan vispar man till en god pannkakssmet, hvaruti äppelskifvorna blandas. Hela blandningen slås derefter i väl smorda pannkakspannor och insättes att gräddas i en vanlig ugn. Sedan äppelpannkakorna blifvit väl genomgräddade, uttagas de och serveras med socker till. *Gunhild.*

Supépudding. 1 ¼ ℔ katrinplommon sköljas, och kokas i ½ kanna vatten med tillsats af 3 matskedar socker och 3 matskedar god sirup. Då plommonen äro färdigkokta, upptagas de för att kallna. Såsen afredes med en rågad tesked potatismjöl med tillsats af litet punsch samt hälles sedan npp för att kallna. Derefter sönderslås 8 hela ägg, som sammanvispas med 2 matskedar socker till hvilka slås ¼ kanna kokhet mjölk. En puddingsform belägges med de kokta plommonen, öfver hvilka försigtigt slås den omnämnda äggblandningen. Denna insättes nu i ordinär varm ugn för att stadna. Sedan den afsvalnat, stjelpes den med rätsidan upp på en flat geléskål samt öfvergjutes med den kalla plommonsåsen.

Hilda.

Hvarjehanda.

Var vid läsningen af en god bok, tidning e. d. alltid försedd med penna och papper. Anteckna alla »godbitar» der finnas; renskrif dem sedan på nätt klippta papperslappar; rulla ihop dessa; lägg dem uti en för dem särskildt sydd låda eller korg och sätt denna uti ditt gästrum eller förmak. — Dina gäster skola särskildt tacka dig för det nöje du beredt dem genom denna samling »godbitar.»

Läkareråd.

Agnes S. begär råd för värk i armar och ben, men lemnar ej några vidare upplysningar, hvadan det är oss omöjligt att veta, af hvad slag denna värk kan vara. Sitter värken i lederna? Har den varit eller är den förbunden med feber? Är ni i öfrigt frisk? Vet ni af någon förkylning som orsak? För den händelse ni sjelf har anledning att tro, att värken är af reumatisk natur, så bör ni försöka att en qväll taga in 7 gram salicylsyra; 1 gram i oblat hvarje qvart. För hufvudvärk och öronsus följande morgon behöfver ni ej bli orolig.

»Angeläget.» 1) Drick hvarje morgon på fastande mage två glas Marienbadervatten, och om detta ej hjelper ett tredje på förmiddagen. Lef mest af mjölkmat, ägg, fisk och kokt frukt, i synnerhet katrinplommon. 2) och 3). Viner böra undvikas.

Värmländska 25 år. Undersökning af läkare önskvärd. Försök emellertid att före hvarje måltid dricka ett punschglas Porlavatten. När obehaget påkommer, kan ni taga en knifspets bicarbonat.

Nissan. Edra frågor äro redan besvarade till Wend i n:r 10 och till Nanna i n:r 3.

Agnes. Som vi sjelfva blott obetydligt befattat oss med hypnotisering, så vilja vi råda er att besöka professor Sandahl, då ej heller d:r Aspelin kan mottaga eder.

H. 24 år. 1) och 2). En brunns- och badkur jemte gymnastik och massage vore säkert för er af mycken nytta. De omtalade krämporna bero sannolikt på er bleksot. 3) Se svar till Karin i n:r 9 och Wend i n:r 10. 4) Delvis återväxer det, men så tjockt som förut, blir det ej mer. 5) Stryk på tjockt af följande salva: 3 delar *sublimeradt svafvel,* 10 delar *zinkoxid,* 10 delar *stärkelse* och 20 delar *vaselin.* *D:r —d.*

Frågor.

N:o 55. Fins något medel att skydda, i synnerhet barn, för myggbett? Hvilket är bästa sättet att borttaga bulnader efter dylika?

Elisabeth.

Svar.

N:r 24. Har ni försökt att dränka skosulorna i linolja? *Stenia.*

N:r 25 a. Min potatiskorf lagar jag på följande sätt: 2½ ℔ fläsk, 2½ ℔ oxkött, 2½ ℔ kokt rifven potatis 2½ ℔ fläsktärningar 1½ stop nysilad mjölk, 1 jumfru potatismjöl, salt och kryddor efter smak. Fläsk och oxkött får gå flera gånger genom köttqvarnen, fläsktärningarna skäras lagom stora, potatisen bör ej vara fullt färdigkokt, mjölken kokas upp qvällen förut och arbetas efterhand till köttet, sedan detta blandats väl med kryddorna. Om det malna köttet har stått något, bör man noga akta att ej saften, som afrunnit, följer med till korfblandningen. Stoppas hårdt i breda raktarmar, bindas och sändas så fort sig göra låter till rökningen. (Medvursten deremot stryker jag med salt och salpeter utifrån och låter den, under daglig vändning, ligga 3 dygn innan den kommer till rökning.)

Stenia.

N:r 28. *Sagogrynspudding:* 6 lod smör, ¼ ℔ sagogryn och 1 qvarter god mjölk kokas, tills smeten lossnar från grytan. När den kallnat tillblandas 5 äggulor. ¼ ℔ socker, litet kanel, citronskal och rifven mandel. till sist det hårda äggskummet. Kokas 1½—2 timmar i smord och med rifvebröd beströdd puddingform. *Stenia.*

Breflåda.

Ernst. De tre numren från första qvartalet kosta 30 öre. Qvartalspriset är en krona, hvartill kommer postporto — 52 öre pr qvartal — vid direkt tillsändning efter hand.

—l—n. Eder uppsats kommer att ingå i en serie, behandlande detta ämne. Tack!

Anna J, Sölvesborg. Edra bidrag som ni ser delvis redan använda. Tack och helsning!

Elsa L. »Ett skolminne» är ej illa berättadt, men ämnet är väl obetydligt.

O. D. Poemet kom för sent till midsommar, men vi få ju gömma det.

Albert . . . Icke detta bidrag, men med litet öfning går det nog.

H. E. H. E. Vi frukta att införandet af er lilla uppsats skulle föranleda mera — »takdropp.»

Karl Ström. Stilen är bra, men upplösningen — så verklig den lär vara — förefaller »gjord».

Innehållsförteckning:

A propos kalla bad. Af *Dolly Roon.* — På Haga. Dikt af *Johan Nordling.* — På resande fot. Af *P—l.* — Europeiska furstinnor. Efter främmande källor af *Math. Langlet.* — Ett spiritistiskt fenomen. — En god kopp te. — Ej förgäfves. — Sommardrägten från i fjol. Af *Gerda.* — Svärmor. — En lifsuppgift. Berättelse af *Ernst Lundquist* (slut).

Huskurer. — Tvätten. — Fönsterträdgården. — Handarbeten. — Toaletten. — Trädgården. — Drycker — Bakning — Konservering. — Syltning. — Matlagning. — Hvarjehanda. — Läkareråd af *D:r —d.* — Frågor. — Svar. — Breflåda.

Annonser.

Annonspris: 25 öre pr petitrad (=10 stafvelser). Ingen annons införes under 1 kr.

LEDIGA PLATSER.

Lärarinna,

väl vitsordad i språk, särskildt tyska, i musik och öfriga undervisningsämnen samt af mildt och allvarligt, kristligt-religiöst, ej sekteriskt, sinnelag, önskas inom nästk. september i ett anspråkslöst tjenstemannahem på landet, för enda barnet, en 12-årig dotter, som senaste tvenne år njutit god undervisning. Reflekterande hänvände sig med uppgift på lönepretentioner och bifogande af betygsafskrifter och referenser till »*J. Lbd.*» *Hildeberg & Lidköping.*
(G. 19768×3) [413]

PLATSSÖKANDE.

Lärarinna!

Plats såsom sådan i skola eller familj sökes af en ung, allvarlig och anspråkslös flicka. Undervisar i alla svenska ämnen, språk, musik och handarbeten. Utmärkta betyg och rekommendationer från förut innehafda platser. Svar till »**W**», Kalmar, poste restante.
(G. 4094×1) [408]

En ung flicka af god familj, som fullbordat sin uppfostran uti en god skola i Schweiz och sedan i 2 år varit anställd såsom lärarinna i familj utomlands, önskar anställning i Sverige till hösten att undervisa 1 eller 2 elever. Sökanden talar o. skrifver franska o. engelska språken samt undervisar i tyska, vanl. skolämnen o. musik. Lönepret. moderata. Svar: I. C. E. 23, S. Gumælii annonsbyrå, Stockholm.
(G. 4074×1) [409]

Inom en bättre familj önskar en 21-årig snäll, huslig och förståndig flicka plats att gå frun till handa. Goda rekom. Svar: C. H. M., Iduns byrå. [412]

En skeppsbruten student med märkliga förutsättningar söker kondition i höst. Har Ni utsigt att härför kunna något uträtta, så gör Er underrättad om förhållanden nog enastående för att motivera en vädjan till Iduns läsarinnor. Svar till »Ernst 20», Iduns byrå f. v. b. [411]

En anspråkslös lärarinna med flerårig praktik önskar plats nu genast eller till hösten. Undervisning lemnas i vanliga skolämnen, språk och pianospelning. Svar torde inlemnas till »Ina» Karlstad, poste restante. [405] (G. 19352×3)

DIVERSE.

Orientalisk Liljemjölk

är det fin-finaste skönhetsmedel, *öfverträffande alla hittills kända.* Liljemjölken utplånar skrynklor och föryngrar i hög grad, gör huden ren, klar, mjuk och hvit, borttager finnar, reformar, lefverfläckar, s. k. pormask, *solbränna,* fräknar m. m. Försäljes jemte beskrifning à 2 och 3 kr. pr flaska, den *veritabelt äkta* endast hos

Fru *O. Stråle,*
Parfymhandeln, *Drottninggatan 6.*
Obs.! Sändas till landsorten mot efterkraf. [380]

Husmödrar!!

Våra **Elektriska ringledningar,** som snart icke saknas i något hem, der beqvämlighet önskas, köpas hos oss med kompletta tillbehör

för	1	2	3	4 rum
kr.	10,00,	10,70,	11,40,	12,10.

Hj. Ahlström & C:o,
Åmål.
[400]

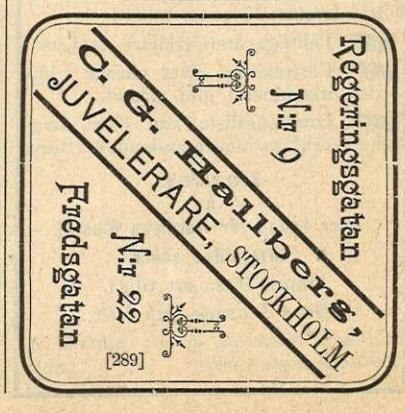

[289]

John Hultenbergs Tricotvaruhandel, Regeringsgatan 28, Stockholm. [314]

Hos de flesta af Iduns annonsörer erhålla *tidningens läsarinnor* vid varuinköp billigare pris än andra, *så vida* de hänvisa till resp. annonser i Idun.

LEVERIN & C:o

61 Drottninggatan 61
3 tr. upp

få härmed rekommendera sin nya, tidsenliga

FOTOGRAFI-ATELIER

All slags Fotografering utföres omsorgsfullt enligt nutidens fordringar.

Med största högaktning

LEVERIN & C:o

[46]

Gust. G. Folckers
Skönfärgeri
och
Konsttvättning

GUST. G. FOLCKERS KONST OCH SKÖN-FÄRGERI.

N:r 2 Kungsholmstorg N:r 2.

Butiker: Regeringsg. n:r 9 (postadr.), Nybrogatan n:r 28 B, Drottninggatan n:r 81 C.

Butik i Göteborg: Kyrkogatan n:r 15.

[315]

TJULANDER & C:o,
VINHANDEL,
55 Drottninggatan 55,

rekommendera sitt välsorterade lager af endast äkta utländska

Viner och **Spirituosa.**

Särskildt framhålles: finare **Champ.-Cognac** från de förnämsta firmor, flere år här i lager, **Bordeaux-viner** af välkända firmor, **hvitt Portvin,** särdeles omtyckt, samt för sommarsäsongen: **extra fint Kallskålsvin** *à 3 kr. pr kanna.* [313]

Engelska Magasinet

38 Regeringsgatan 38, 1 tr. upp.

Tricotvaror af bästa qvalité, Serger, Velveteen, Flaneller, Barnskor, Vårhattar för babies, Bärkappor.

Utmärkta Téer m. m. [252]

J. G. Hammars Lampkök.

Stor värmeförmåga. Brinna luktfritt. Briljant belysning.

Pris: enkla med veke 4—6 kr., extra solida 7—8 kr., med 2 vekar 12 kr.

Fullkomlig belåtenhet garanteras hvarje köpare. [292]

J. G. HAMMAR,
30 Malmskilnadsgatan

Liljeholmens Vinfabrik,

Stockholm,

rekommenderar nedannämde sina tillverkningar, som försäljas af Herrar Specerihandlande.

Krusbärsvin, Körsbärsvin, Vinbärsvin, rödt **Vinbärsvin,** svart **Vinbärsvin,** hvitt

Uti berättelse till Kgl. Medicinalstyrelsen för år 1888 yttrade sig Stockholms Helsovårdsnämd mycket fördelaktigt om dessa viner. **Serverade kalla, äro vinerna en angenäm läskedryck; i hushållet** användbara på många sätt, såsom t. ex. vid tillagning af **soppor, vingelé, lemonader, bålar** o. d.

Hallonsaft, Körsbärssaft, Vinbärssaft, röd **Vinbärssaft,** svart **Vinbärssaft,** hvit

Safterna äro, enligt intyg af Handelskemisten Herr Doktor Setterberg, **fullkomligt fria från obehöriga och skadliga tillsatser samt förhålla sig såsom rena oblandade sockrade fruktsafter.**

Ättika, Vinättika, Ättiksprit.

Rörande desse fabrikater yttrar Herr Handelskemisten d. 15 Maj 1888, att de äro »**fria från främmande syror, skarpa ämnen och metaller** och anser jag dem derför vara af *utmärkt* beskaffenhet.»

Obs. Viner och safter försäljas på hel- och half-buteljer, försedda med etiketter, innehållande *fabrikens namn,* hvilket till undvikande af förvexling torde noga observeras.

Vinerna serveras hos Herrar Conditorer

Hellbacker, Hamngatan N:o 10,
Englund, Hamngatan N:o 18,
Sjöberg, Drottninggatan N:o 40.

[404]

Tvätt-Inrättningen

55 Nybrogatan. *Billiga priser.* Nybrogatan 55.

Obs.! Tvätt utföres äfven af härvarande ordentliga tvätterskor, hemtas och hemsändes, då adress uppgifves pr telefon 43 90 eller pr post. [74]

Allmänna Lifförsäkringsbolaget,

Stockholm, Kungsträdgårdsgatan 2 C, 1 tr.

(G. 17599) [378]

Husqvarna Stålsymaskiner,

vida öfverträffande allt hvad utländska symaskiner heter, så väl i afseende på det material, hvaraf Husqvarnamaskinerna äro tillverkade, som ock beträffande deras arbete och justering.

Stickmaskiner

samt *Symaskin-* och *Stickmaskintillbehör* hos

Carl A. Hanner,

[136] N:r 10 Gustaf Adolfs torg N:r 10.

Dragning detta år!

Lotter
till
Nordiska Museets
nya
Konstlotteri

säljas i museets särskilda afdelningar, äfvensom i boklådor, i många cigarrbutiker så väl i Stockholm som i landsorten, samt genom enskilda ombud i många delar af landet.

Priset å hvarje lott är
1 krona.

Beställningar från landsorten, *hvilka böra åtföljas af postporto och rekommendationsafgift,* ställas till *Nordiska Museets expedition, n:r 79 Drottninggatan.*

Vid kontant köp af minst 50 lotter lemnas 15 proc. rabatt.

Pålitliga återförsäljare antagas.

Förteckning öfver vinster i lotteriet utkommer i juni månad.

Dragningslista kan efter dragningen erhållas mot insändande af 10 öre.

Lotter
å
efter festen för Nordiska Museet öfverblifna saker
finnas äfven att tillgå.

Priset å hvarje lott 1 kr.

Bland vinsterna är ett pianino af 1,000 kronors värde. [410]

OBS.

Stort lager af
Barnkläder för alla åldrar,
till och med 14 år.

Goda tyger. Nya och smakfulla modeller. Billiga priser.
Allm. Telef. 68 40.

H. Nyström,
2 Stora Vattugatan 2,
hörnhuset vid Brunkebergstorg.

[365]

Sofia Ekman & C:o
förfärdiga
reformerade underkläder.
10 Brahegatan 10
Stockholm. [281]

VEEN'S Begär alltid rena Cacao
Utsökt qvalitet — Billigt pris.
1/2 kilo 2:75; 1/4 kilo 1:50; 1/8 kilo 80 öre.
General-Agent för Sverige:
S. J. NORMAN, Stockholm.

[142] (G. 11476×13)

Skrif till

K. M. Lundbergs

Bosättningsmagasin

7 Storkyrkobrinken Stockholm Storkyrkobrinken 7

och begär profver och prisuppgifter

å Hvita väfnader till underkläder, Spetsar, Broderier, Duktyger, Handduksväfnader, Lakanväfnader och Sängkläder.

[22]

Möbeltyger.
Obs.! Profver sändas på begäran

Boström & Boström Mattor, m. m.
Stockholm, 18 Drottninggatan 18.
Obs.! Billigaste priser

STOCKHOLM, GERNANDTS BOKTRYCKERI-AKTIEBOLAG